

[Kjærbøl.]

men aldrig givet. Endvidere vilde derfor ogsaa tale, at Kommunerne ud over det foreslaaede Tilskud paa 30 pCt. skal bære de Udgifter, der fremkommer gennem Bestemmelsen i Forsorgslovens § 128, Stk. 2, hvorefter Børneværnsudvalget har Ret til efter Andragende fra Institutionen eller Forældrene, hvor Forholdene efter Undersøgelse i det enkelte Tilfælde taler derfor, som Særhjælp helt eller delvis at betale for Børn af trængende Forældre.

Jeg ved meget vel, at Kommunerne, bortset fra København og enkelte større Kommuner, har anvendt denne Bestemmelse alt for sparsomt, men jeg gaar ud fra, at den højtærede Arbejds- og Socialminister i Forbindelse med Gennemførelsen af dette Lovforslag ogsaa stærkt vil henstille til de paagældende Kommuner at gøre Brug af den Ret, der er givet dem ved denne Bestemmelse i Forsorgsloven.

Da det er min Overbevisning, at Kommunerne vil betragte det som en Æressag at yde deres Bidrag til at gøre den kommende Generation af Danske saa levedygtig og arbejdsduelig som muligt, tvivler jeg ikke om, at Kommunerne vil gaa ind for at yde det i Lovforslaget foreslaaede Tilskud paa 30 pCt. af Driftsudgifterne, og jeg tror ogsaa, at Kommunerne vil være villige til i langt større Omfang end hidtil at betale Forældrenes Bidrag i Henhold til Forsorgslovens § 128, Stk. 2. Men gaar det efter min Forventning, maa det ogsaa understreges, at Kommunerne herved paatager sig en væsentlig økonomisk Byrde og en Byrde, der højest sandsynligt vil kunne bevirke, at Staten og Kommunerne kommer til at yde omtrent lige meget til Institutionerne. Et saadant Resultat kan vel blive diskutabelt paa Baggrund af den historiske Udvikling, hvor Staten siden 1919 har haft Ret til at give Halvdelen af Udgifterne og aldrig har givet over 30 pCt.

Der er dog en Kategori af Institutioner, jeg direkte vil pege paa, og det er Vuggestuerne. Driften af disse Institutioner er dyr, ikke mindst i de mindre Købstæder, hvor Benyttelsen af disse Institutioner paa Grund af Forholdene maa blive forholdsvis begrænset og dermed Udgifterne meget høje. Jeg vil henstille til den højtærede Arbejds- og Socialministers velvillige Overvejelse, om det ikke var muligt at skille disse Institutioner, Vuggestuerne, ud og foranledige, at der blev tildelt dem et noget højere Tilskud.

I øvrigt skal jeg udtale min Glæde over Forslagets øvrige Bestemmelser. Det er en

gammel Uret, der nu endelig gøres god, naar der i Forslaget aabnes Mulighed for at give Tilskud i det første Driftsaar. Det har været en urimelig Byrde, man har lagt paa Institutionerne derved, at Tilskuddet først kom, naar Institutionen havde været i Drift et Aar.

Ogsaa Bestemmelsen om en eventuel Nedsættelse af de offentlige Tilskud i Tilfælde af Overskud, der ikke anvendes efter de i Forslaget givne Regler, forekommer mig tilfredsstillende. Jeg har lagt Mærke til, at Regelen er formuleret ganske som den tilsvarende Regel om Nedsættelse af Statens Tilskud til Børnehjemmene. Jeg tror ogsaa, at denne Regel skal komme til at virke efter sin Hensigt, for der bliver sikkert ikke Tale om særlig store Overskud, og skulde saadanne mod Forventning fremkomme, føler jeg mig overbevist om, at disse Overskud vil blive brugt til Fremme af den forebyggende Børneforsorg paa en saadan Maade, at ingen Ministre vil føle særlig Trang til Nedsikring.

Ogsaa Bestemmelsen i § 1, Stk. 2, om Tilvejebringelse af et særligt Raadighedsbeløb hilser jeg med Glæde. Jeg ved fra min egen Ministertid, hvilken Værdi disse Raadighedssummer havde, hvor de var bevilget til Opdragelseshjemmene, og jeg er paa det rene med, at trods de forbedrede økonomiske Forhold vil der i mange Tilfælde være Brug for en saadan Hjælp, som her foreslaas tilvejebragt.

Det i § 1, Stk. 3, foreslaaede faste Lægetilsyn er en ganske naturlig Udvidelse af den her omtalte Lovgivning. Jeg henleder i saa Henseende Opmærksomheden paa, at en lignende Regel for de anerkendte Opdragelseshjems Vedkommende allerede findes i Forsorgslovens § 162; og idet jeg takker Arbejds- og Socialministeren for, at Bestemmelsen nu ogsaa kommer til at omfatte Institutionerne for forebyggende Børneforsorg, vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om fast Tandlægetilsyn baade ved Opdragelseshjemmene og ved Institutionerne for forebyggende Børneforsorg.

Regelen i § 1, Stk. 4, om, at Tilskud ikke kan ydes for den Tid, der ligger forud for Institutionens Godkendelse i Henhold til § 128, ligesom Tilskud til Institutioner, der oprettes efter denne Lovs Ikrafttræden, kun kan gives, for saa vidt Planerne for Institutionens Oprettelse, forinden disse bringes til Udførelse, er godkendt af Arbejds- og Socialministeriet, kan jeg ganske tiltræde, og det glæder mig, at vi derved faar en Mulighed for, at det offentlige, Stat og